A. UČITEL DĚJEPISU je člověk, který musel vystudovat vysokou školu. Zde musel složit zkoušky ze všech historických epoch, včetně starověkého Řecka. Těch je ovšem hodně a pokud ho tato epocha nebavila, nejspíše většinu informací o Alexandrovi zapomněl. Spoléhá se na rychle dohledané věci z Wikipedie, možná z pár historických dokumentů.

Co píše o Alexandrovi.

Alexandr během svého tažení založil po celém blízkém východě víc jak dvacet měst, která často pojmenoval svým jménem (nejznámější je město Alexandrie v Egyptě), jedno dokonce po svém koni Bukefalovi. Města byla postavená podle řeckého vzoru a rychle se stala významnými centry řecké civilizace v nichž byly chrámy, divadla, stadiony a knihovny. Kromě toho založil nebo podporoval desítky škol, podporoval vzdělance a umělce, a díky němu vznikly jedny z prvních přírodovědných a muzejních sbírek na světě. Šíření řecké (tzv. helénské) kultury „obohacené“ o východní vnímání panovníků jakožto lidí rozhodujících o všem v jejich říši (což je v rozporu s mnoha řeckými pojetími vlády, kde se více či méně na chodu státu podíleli občané) se nazývá helenismus a jde o jeden z největších odkazů Alexandra Velikého. Díky helenismu se např. nejen na Peloponéském poloostrově, ale také na Středním Východě a ve střední Asii dalších tisíc let mluvilo a psalo zejména řecky. O osobnosti Alexandra mnoho soudit nechci, protože se těžko odděluje tehdejší propaganda a pozdější politikou ovlivněné prameny od reality.

B. SENECA byl dle Wikipedie římský filozof, dramatik, básník a politik, vychovatel císaře Nerona.

Žil v prvním století n. l. a Alexandra si tedy nepamatuje. Jeho díla nejsou příliš originální, ale vyznačují se hlubokými, jasně vyjádřenými myšlenkami a velkou znalostí lidí. Měl schopnost přiblížit lidem jednoduše spoustu složitých myšlenek.

Co píše o Alexandrovi.

Alexander byl už od svého mládí ten, kdo zotročoval národy, ten, kdo byl pro své přátelé morem, což však platí i pro nepřátele. Jeho největší radostí byl teror všeho druhu. K tomu si myslel, že je bohem, ačkoliv byl pouze člověkem, a také to, že jen málokdy dokázal zdržet svůj hněv.

C. ARRIÁNOS: byl podle Wikipedie řecký úředník, politik, voják a spisovatel. Žil ve druhém století př. n. l Ale ani on si stejně jako Seneca nemohl pamatovat vládu Alexandera. Ve své knize o Alexandrovi (Alexanderovy anabáze) se soustředil na popis vojenských akcí. Vycházel ze starších záznamů.

Co píše o Alexandrovi.

Alexandr měl krásnou postavu, byl velmi vytrvalý a hbitý. Byl nesmírně odvážný a ctižádostivý, nadevše miloval nebezpečí a obzvláště velkou péči věnoval bohům. Byl naprosto střídmý v jídle a pití, jediné, po čem toužil, byla sláva. Dobře si vedl v obtížných situacích. Vojsku velel dokonale. Vždy dodržoval smlouvy a závazky. Když se bavil, tak byl velmi šetrný na peníze, avšak vůči přátelům neznala jeho dobročinnost mezí.

D. PLÚTARCHOS: Byl podle Wikipedie řecký spisovatel, historik a filozof. Žil mezi lety 46-127 př. n. l. a nemohl si tedy Alexandra Makedonského pamatovat. V mládí hodně cestoval po tehdy známém světě – osobně poznal Řecko, Egypt, Malou Asii, několikrát navštívil Řím. Studoval v Athénách, Korinthu a v egyptské Alexandrii a získal velmi kvalitní vzdělání. Napsal 227 knih, jeho hlavním historickým dílem jsou „Životopisy slavných Řeků a Římanů“, kde mimo jiné porovnává Alexandra Makedonského s Juliem Caesarem. Toto dílo psal pravděpodobně na základě studia tehdy dostupných pramenů a vyprávění.

Co píše o Alexandrovi.

Alexandr byl geniální vojevůdce osobně bojující v čele své armády. Hojně obětoval bohům a sám věřil, že je synem nejvyššího řeckého boha Dia, tedy polobohem. Při večerech u vína měl být Alexandr nepříjemně domýšlivý a pyšný a někdy propadal návalům vzteku, při jenom např. kopím probodl svého přítele a rádce. Několikrát nechal vyvraždit celé skupiny nepřátel od mladých až po starce.